

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2000/76/EF

2005/EØS/16/33

av 4. desember 2000

om forbrenning av avfall(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽⁴⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 11. oktober 2000, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Et av målene for Fellesskapets femte handlingsprogram for politikk og tiltak på området miljø og bærekraftig utvikling, «Mot en bærekraftig utvikling», supplert ved beslutning nr. 2179/98/EF om revisjon av programmet⁽⁵⁾, er å sikre at kritiske belastninger fra og nivåer av visse forurensende stoffer, som nitrogenoksider (NO_x), svoveldioksid (SO₂), tungmetaller og dioksiner, ikke overskrides, mens målet med hensyn til luftkvalitet er at alle mennesker skal være sikret effektivt vern mot kjente helsefarer ved luftforurensning. Samme program fastsetter også som et mål at dioksinutslippene fra identifiserte kilder skal reduseres med 90 % innen 2005 (1985-nivå) og at utslippene av kadmium (Cd), kvikksølv (Hg) og bly (Pb) skal reduseres med minst 70 % fra alle spredningsveier i 1995.
- 2) Protokollen om persistente organiske forurensende stoffer som Fellesskapet har undertegnet innenfor rammen av konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning utarbeidet av De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, fastsetter rettslig bindende grenseverdier for utslipp av dioksiner og furaner på 0,1 ng/m³ TE (toksisitetsekvivalenter) for anlegg som forbrenner mer enn tre tonn fast kommunalt avfall per time, 0,5 ng/m³ TE for anlegg som forbrenner mer enn

ett tonn medisinsk avfall per time og 0,2 ng/m³ TE for anlegg som forbrenner mer enn ett tonn farlig avfall per time.

- 3) Protokollen om tungmetaller som Fellesskapet har undertegnet innenfor rammen av konvensjonen om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning utarbeidet av De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa, fastsetter en rettslig bindende grenseverdi på 10 mg/m³ for partikkelutslipp fra forbrenning av medisinsk avfall og farlig avfall, 0,05 mg/m³ for kvikksølvutslipp fra forbrenning av farlig avfall og 0,08 mg/m³ for kvikksølvutslipp fra forbrenning av kommunalt avfall.
- 4) Ifølge Det internasjonale senter for kreftforskning og Verdens Helseorganisasjon er enkelte polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) kreftframkallende. Medlemsstatene kan derfor fastsette utslippsgrenseverdier for polysykliske aromatiske hydrokarboner som forurensende stoffer.
- 5) I samsvar med nærhetsprinsippet og forholdsmessighets prinsippet fastsatt i traktatens artikkel 5 er det nødvendig å treffe tiltak på fellesskapsplan. Førre-var-prinsippet gir grunnlag for ytterligere tiltak. Dette direktiv begrenser seg til å fastsette minstekrav som avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg skal oppfylle.
- 6) Artikkel 174 fastsetter videre at Fellesskapets politikk på miljøområdet er å bidra til vern av menneskers helse.
- 7) Et høyt nivå for vern av miljøet og av menneskers helse krever derfor at det fastsettes og opprettholdes strenge driftsvilkår, tekniske krav og utslippsgrenseverdier for avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg i Fellesskapet. Disse grenseverdiene bør hindre eller så langt som praktisk mulig begrense den negative virkningen på miljøet og de farer for menneskers helse som den medfører.
- 8) Kommisjonsmeldingen om revisjon av fellesskapsstrategien for avfallshåndtering gir høyeste prioritet til forebygging av avfall, etterfulgt av ombruk og gjenvinning og til slutt sikker disponering av avfall. I rådsresolusjon av 24. februar 1997 om ein fellesskapsstrategi for avfallshåndtering⁽⁶⁾ gjentok Rådet sin overbevisning om at forebygging med sikte på å redusere avfallsproduksjon og avfalllets farlige egenskaper bør ha høyeste prioritet i all fornuftig avfallspolitikk.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 332 av 28.12.2000, s. 91, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 57/2003 av 16. mai 2003 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 39 av 31.7.2003, s. 23.

⁽¹⁾ EFT C 13 av 17.1.1998, s. 6 og EFT C 372 av 2.12.1998, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 116 av 28.4.1999, s. 40.

⁽³⁾ EFT C 198 av 14.7.1999, s. 37.

⁽⁴⁾ Europaparlamentsuttalelse av 14. april 1999 (EFT C 219 av 30.7.1999, s. 249), Rådets felles holdning av 25. november 1999 (EFT C av 28.1.2000, s. 17) og europaparlamentsbeslutning av 15. mars 2000 (ennå ikke kunngjort i EFT). Europaparlamentsbeslutning av 16. november 2000 og rådsbeslutning av 20. november 2000.

⁽⁵⁾ EFT C 138 av 17.5.1993, s. 1 og EFT L 275 av 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 76 av 11.3.1997, s. 1.

- 9) I sin resolusjon av 24. februar 1997 understreker Rådet også at det er viktig å fastsette fellesskapskriterier angående bruk av avfall, at det er nødvendig å kunne anvende egnede utslippsstandarder på forbrenningsanlegg, at det bør fastsettes overvåkingstiltak for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg, og at Kommisjonen bør igangsette arbeid med sikte på å endre Fellesskapets regelverk om avfallsforbrenning med energiutvinning for å unngå storstilt transport av avfall til forbrenning eller samforbrenning i Fellesskapet.
- 10) Det må fastsettes strenge regler for alle anlegg for forbrenning eller samforbrenning av avfall for å unngå at avfall sendes over grensene til anlegg som drives med lavere kostnader på grunn av mindre strenge miljøbestemmelser.
- 11) I kommisjonsmeldingen «Energi for framtiden: fornybare energikilder; Hvitbok for en fellesskapsstrategi og handlingsplan» behandles særlig bruk av biomasse for energiformål.
- 12) Rådskonklusjonen 96/61/EF⁽¹⁾ fastsetter en tilnæringsmåte for integrert forebygging og begrensning av forurensning der alle sider ved et anleggs virkning på miljøet betraktes på en integrert måte. Anlegg for forbrenning av kommunalt avfall med en kapasitet på mer enn tre tonn per time og anlegg for disponering eller gjenvinning av farlig avfall med en kapasitet på mer enn ti tonn per dag omfattes av direktivet.
- 13) Overholdelse av utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktiv bør betraktes som et nødvendig, men ikke tilstrekkelig vilkår for overholdelse av kravene i direktiv 96/61/EF. For at disse kravene skal kunne overholdes, kan det være nødvendig å skjerpe grenseverdiene for utslipp av de forurensende stoffer som omfattes av dette direktiv, å innføre utslippsgrenseverdier for andre stoffer og andre medier og å fastsette andre hensiktsmessige vilkår.
- 14) Det er i løpet av de siste ti årene oppnådd industriell erfaring med innføring av teknikker for reduksjon av forurensende utslipp fra avfallsforbrenningsanlegg.
- 15) Rådskonklusjonen 89/369/EØF⁽²⁾ og 89/429/EØF⁽³⁾, som omhandler forebygging og reduksjon av luftforurensning fra kommunale avfallsforbrenningsanlegg, har bidratt til å redusere og kontrollere utslipp til atmosfæren fra slike forbrenningsanlegg. Strengere regler bør nå vedtas. De nevnte direktiver bør derfor oppheves.
- 16) Skillet mellom farlig og ikke-farlig avfall er hovedsakelig basert på avfallets egenskaper før forbrenning eller samforbrenning, ikke på forskjeller i utslipp. De samme utslippsgrenseverdier bør gjelde for forbrenning og samforbrenning av farlig og ikke-farlig avfall, men forskjellige teknikker og vilkår for avfallsforbrenning eller samforbrenning og forskjellige overvåkingstiltak ved mottak av avfall bør beholdes.
- 17) Ved gjennomføringen av dette direktiv bør medlemsstatene ta hensyn til rådskonklusjonen 1999/30/EF av 22. april 1999 om grenseverdier for svoveldioksid, nitrogendioksid og nitrogenoksider, partikler og bly i omgivelsesluft⁽⁴⁾.
- 18) Ved forbrenning av farlig avfall som inneholder mer enn 1 % halogenerte organiske stoffer, uttrykt som klor, må visse driftsvilkår oppfylles for å sikre at så mye som mulig av organiske forurensende stoffer, som f.eks. dioksiner, ødelegges.
- 19) Ved forbrenning av avfall som inneholder klor, oppstår forbrenningsrester i røykgassen. Slike rester bør håndteres på en måte som reduserer mengden og skadevirkningene i størst mulig grad.
- 20) Det kan være grunner til å fastsette spesifiserte unntak fra utslippsgrenseverdiene for enkelte forurensende stoffer i et begrenset tidsrom og på visse vilkår.
- 21) Det bør defineres kriterier for visse frasorterte brennbare fraksjoner av ikke-farlig avfall som ikke egner seg til resirkulering, slik at det blir mulig å tillate reduksjon i hyppigheten av periodiske målinger.
- 22) En enkelt tekst om forbrenning av avfall vil forbedre den juridiske klarheten og håndhevingsmuligheten. Det bør bare finnes ett direktiv om forbrenning og samforbrenning av farlig og ikke-farlig avfall som fullt ut tar hensyn til innholdet og strukturen i rådskonklusjonen 94/67/EF av 16. desember 1994 om forbrenning av farlig avfall⁽⁵⁾. Derfor bør også direktiv 94/67/EF oppheves.
- 23) I henhold til artikkel 4 i rådskonklusjonen 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽⁶⁾ skal medlemsstatene treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at avfall gjenvinnes eller disponeres uten at menneskers helse settes i fare og miljøet skades. For dette formål fastsetter artikkel 9 og 10 i direktivet at ethvert anlegg eller foretak som behandler avfall, må innhente tillatelse fra vedkommende myndighet, blant annet angående de forholdsregler som skal treffes.

⁽¹⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 163 av 14.6.1989, s. 32. Direktivet sist endret ved tiltrædelsesakten av 1994.

⁽³⁾ EFT L 203 av 15.7.1989, s. 50. Direktivet sist endret ved tiltrædelsesakten av 1994.

⁽⁴⁾ EFT L 163 av 29.6.1999, s. 41.

⁽⁵⁾ EFT L 365 av 31.12.1994, s. 34.

⁽⁶⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 350/96/EF (EFT L 135 av 6.6.1996, s. 32).

- 24) Kravene om å gjenvinne varmen som produseres ved avfallsforbrennings- eller samforbrenningsprosessen og å redusere til et minimum og resirkulere forbrenningsrester som oppstår ved driften av avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg, vil bidra til å nå målene fastsatt i artikkel 3 i direktiv 75/442/EØF med hensyn til avfallshierarki.
- 25) Avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg som bare behandler dyreavfall som omfattes av direktiv 90/667/EØF⁽¹⁾, er utelatt fra dette direktivs virkeområde. Kommisjonen har til hensikt å foreslå en endring av kravene i direktiv 90/667/EØF med sikte på å fastsette høye miljøstandarder for forbrenning og samforbrenning av avfall fra dyr.
- 26) Tillatelsen som utstedes til et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg, skal også oppfylle alle relevante krav fastsatt i direktiv 91/271/EØF⁽²⁾, 96/61/EF, 96/62/EF⁽³⁾, 76/464/EØF⁽⁴⁾ og 1999/31/EF⁽⁵⁾.
- 27) Det bør ikke tillates at samforbrenning av avfall i anlegg som ikke hovedsakelig er beregnet på forbrenning av avfall, forårsaker høyere utslipp av forurensende stoffer i den del av røykgassvolumet som stammer fra slik samforbrenning enn det som er tillatt for egentlige avfallsforbrenningsanlegg, og slik samforbrenning bør derfor være underlagt hensiktsmessige begrensninger.
- 28) Det kreves måleteknikker av høy standard for å overvåke utslippene og sikre at utslippsgrenseverdiene for forurensende stoffer overholdes.
- 29) Innføring av grenseverdier for utslipp av spillvann fra rensing av røykgass fra avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg vil begrense overføringen av forurensende stoffer fra luft til vann.
- 30) Det bør fastsettes bestemmelser for tilfeller der utslippsgrenseverdier overskrides, samt for teknisk uunnngåelig stans, forstyrrelser eller svipt i rense- eller måleinnretningene.
- 31) For å sikre åpenhet i forbindelse med utstedelse av tillatelser i hele Fellesskapet bør allmennheten ha adgang til informasjon med sikte på å delta i de avgjørelser som skal treffes om søknader om nye tillatelser og senere ajourføring av disse. Allmennheten bør også ha adgang

(¹) Rådsdirektiv 90/667/EØF av 27. november 1990 om helsebestemmelser for disponering, foredling og markedsføring av animalsk avfall og for vern mot sykdomsframkallende stoffer i fôrvarer av animalsk opprinnelse eller framstilt av fisk, og om endring av direktiv 90/425/EØF (EFT L 363 av 27.12.1990, s. 51). Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

(²) Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40). Direktivet endret ved direktiv 98/15/EF (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

(³) Rådsdirektiv 96/62/EF av 27. september 1996 om kartlegging og styring av kvaliteten på omgivelsesluft (EFT L 296 av 21.11.1996, s. 55).

(⁴) Rådsdirektiv 76/464/EØF av 4. mai 1976 om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø (EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23). Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

(⁵) Direktiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

til rapporter om driften og overvåkingen av anlegg som forbrenner mer enn tre tonn per time, slik at den vil være informert om mulige virkninger for miljøet og menneskers helse.

- 32) Kommisjonen bør framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av erfaringene med anvendelsen av dette direktiv, om den nye vitenskapelige kunnskap som er vunnet, om teknologiutviklingen, framskrittene som er gjort innen utslippskontrollteknikk og erfaringen som er vunnet innen avfallshåndtering og drift av anleggene og utvikling av miljøkrav, med sikte på eventuelt å foreslå tilpasninger av de relevante bestemmelser i dette direktiv.
- 33) Tiltakene som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁶⁾.
- 34) Medlemsstatene bør fastsette regler om sanksjoner for brudd på bestemmelsene i dette direktiv og sikre at de håndheves. Disse sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er å forebygge eller så langt som praktisk mulig å begrense de negative miljøvirkningene av forbrenning og samforbrenning av avfall, særlig forurensning fra utslipp til luft, jord, overflatevann og grunnvann, og de derav følgende farer for menneskers helse.

Dette formål skal oppnås ved hjelp av strenge driftsvilkår og tekniske krav, ved å fastsette utslippsgrenseverdier for avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg innen Fellesskapet samt ved å oppfylle kravene i direktiv 75/442/EØF.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på avfallsforbrenningsanlegg og samforbrenningsanlegg.

(⁶) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

2. Følgende anlegg er likevel unntatt fra dette direktivs virkeområde:

a) anlegg som behandler bare følgende avfall:

- i) vegetabilsk avfall fra landbruk og skogbruk,
- ii) vegetabilsk avfall fra næringsmiddelindustrien, dersom den produserte varmen gjenvinnes,
- iii) fiberholdig vegetabilsk avfall fra produksjon av ny papirmasse og fra papirproduksjon fra papirmasse, dersom avfallet forbrennes i et samforbrenningsanlegg på stedet der det produseres og den produserte varmen gjenvinnes,
- iv) treavfall, med unntak av treavfall som kan inneholde halogenerte organiske forbindelser eller tungmetaller som følge av overflatebehandling eller behandling med treimpregneringsmidler, herunder særlig treavfall av denne type som stammer fra bygge- eller rivingsavfall,
- v) korkavfall,
- vi) radioaktivt avfall,
- vii) dyrekadavere som omfattes av direktiv 90/667/EØF, med forbehold for framtidige endringer,
- viii) avfall fra leting etter og utvinning av olje- og gassressurser som stammer fra offshoreinstallasjoner og forbrennes om bord på installasjonene,

b) forsøksanlegg som brukes til forskning, utvikling og prøving for å forbedre forbrenningsprosessen og som behandler mindre enn 50 tonn avfall per år.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- 1) «avfall»: alt fast eller flytende avfall som definert i artikkel 1 bokstav a) i direktiv 75/442/EØF,
- 2) «farlig avfall»: alt fast eller flytende avfall som definert i artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽¹⁾.

De særskilte kravene til farlig avfall i dette direktiv får ikke anvendelse på følgende avfall:

- a) brennbart flytende avfall, herunder spillolje som definert i artikkel 1 i rådsdirektiv 75/439/EØF av 16. juni 1975 om håndtering av spillolje⁽²⁾, forutsatt at det oppfyller følgende kriterier:

- i) at masseinnholdet av polyklorerte aromatiske hydrokarboner, f.eks. polyklorerte bifenyl (PCB) eller pentaklorfenol (PCP), ikke overstiger de konsentrasjoner som er fastsatt i Fellesskapets regelverk på området,

- ii) at avfallet ikke blir farlig på grunn av sitt innhold av andre bestanddeler oppført i vedlegg II til direktiv 91/689/EØF i mengder eller konsentrasjoner som er uforenlige med målene i artikkel 4 i direktiv 75/442/EØF, og

- iii) at nedre brennverdi er minst 30 MJ per kilogram,

- b) brennbart flytende avfall som i røykgassen som er det direkte resultat av dets forbrenning, ikke kan forårsake utslipp av andre stoffer og i høyere konsentrasjoner enn det som slippes ut ved forbrenning av gassolje som definert i artikkel 1 nr. 1 i direktiv 93/12/EØF⁽³⁾,

- 3) «blandet kommunalt avfall»: husholdningsavfall, samt avfall fra kommersiell, industriell og institusjonell virksomhet som på grunn av sin art og sammensetning tilsvarer husholdningsavfall, men unntatt fraksjoner angitt i vedlegget til kommisjonsvedtak 94/3/EF⁽⁴⁾, posisjon 20 01, som samles inn separat ved kilden, og unntatt det øvrige avfall som er angitt under posisjon 20 02 i samme vedlegg,

- 4) «avfallsforbrenningsanlegg»: enhver fast eller mobil teknisk enhet eller utstyr som er spesielt beregnet på varmebehandling av avfall med eller uten gjenvinning av den genererte termiske energi. Varmebehandling omfatter forbrenning ved oksidering og enhver annen varmebehandlingsprosess, f.eks. pyrolyse, forgassing eller plasmaprosesser, såfremt stoffene som oppstår ved behandlingen, senere forbrennes.

Denne definisjon omfatter stedet og hele forbrenningsanlegget, herunder forbrenningslinjer, mottaks-, lagrings- og forbehandlingsanlegg på stedet, systemer for tilførsel av avfall, brensel og luft, kjelen, anlegg for rensing av røykgass, anlegg for behandling eller lagring av rester og spillvann på stedet, skorstein, apparater og systemer for styring av forbrenningsoperasjonene og for registrering og overvåking av forbrenningsforholdene,

- 5) «samforbrenningsanlegg»: et fast eller mobilt anlegg som har som hovedformål å produsere energi eller materielle produkter og:

— som bruker avfall som vanlig brensel eller tilleggsbrensel,

— der avfall varmebehandles med henblikk på disponering.

⁽¹⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20. Direktivet endret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 av 2.7.1994, s. 28).

⁽²⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 23. Direktivet sist endret ved tilrådsaksjonen av 1994.

⁽³⁾ Rådsdirektiv 93/12/EØF av 23. mars 1993 om svovelinnholdet i visse flytende brennstoffer (EFT L 74 av 27.3.1993, s. 81.) Direktivet sist endret ved direktiv 1999/32/EF (EFT L 121 av 11.5.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Kommisjonsvedtak 94/3/EF av 20. desember 1993 om (EFT L 5 av 7.1.1994, s. 15).

Dersom samforbrenningen foregår på en slik måte at hovedformålet med anlegget ikke er å produsere energi eller materielle produkter, men å utsette avfallet for varmebehandling, skal anlegget betraktes som et avfallsforbrenningsanlegg som definert i punkt 4.

Denne definisjonen omfatter stedet og hele forbrenningsanlegget, herunder samforbrenningslinjer, mottaks-, lagrings- og forbehandlingsanlegg på stedet, systemer for tilførsel av avfall, brensel og luft, kjelen, anlegg for rensing av røykgass, anlegg for behandling eller lagring av rester og spillvann på stedet, skorstein, apparater og systemer for styring av forbrenningsoperasjonene og for registrering og overvåking av forbrenningsforholdene,

6) «eksisterende avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg»: et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg:

- a) som er i drift eller har tillatelse utstedt i samsvar med gjeldende fellesskapsregelverk før 28. desember 2002, eller
- b) som får tillatelse til eller blir registrert med sikte på avfallsforbrenning eller samforbrenning og har tillatelse utstedt før 28. desember 2002 i samsvar med gjeldende fellesskapsregelverk, forutsatt at anlegget settes i drift senest 28. desember 2003, eller
- c) som det etter vedkommende myndighets oppfatning er inngitt fullstendig søknad om tillatelse for før 28. desember 2002, forutsatt at anlegget settes i drift senest 28. desember 2004,

7) «nominell kapasitet»: summen av forbrenningskapasiteten til ovnene i et forbrenningsanlegg, som oppgitt av konstruktøren og bekreftet av den driftsansvarlige, under særlig hensyn til avfallets brennverdi, uttrykt som den mengde avfall som forbrennes per time,

8) «utslipp»: direkte eller indirekte utslipp av stoffer, vibrasjoner, varme eller støy fra punktkilder eller diffuse kilder i anlegget til luft, vann eller jord,

9) «utslippsgrenseverdier»: et utslipps masse, uttrykt ved visse nærmere angitte parametere, konsentrasjonen og/eller nivået, som ikke kan overskrides i løpet av ett eller flere gitte tidsrom,

10) «dioksiner og furaner»: alle polyklorerte dibenzo-p-dioksiner og dibenzofuraner oppført i vedlegg I,

11) «driftsansvarlig»: den fysiske eller juridiske person som driver eller eier anlegget, eller som, dersom det er i samsvar med nasjonal lovgivning, er blitt delegert økonomisk beslutningsmyndighet over den tekniske driften av anlegget,

12) «tillatelse»: ett eller flere skriftlige vedtak utstedt av vedkommende myndighet som gir tillatelse til å drive et anlegg, med forbehold om overholdelse av visse vilkår som garanterer at anlegget tilfredsstiller alle krav i dette

direktiv. En tillatelse kan omfatte ett eller flere anlegg eller deler av et anlegg på samme sted som drives av samme driftsansvarlige,

13) «rest»: ethvert flytende eller fast materiale (herunder bunnaske og slagg, flygeaske og kjelstøv, faste reaksjonsprodukter fra gassbehandling, slam fra behandling av spillvann, brukte katalysatorer og brukt aktivt karbon) som svarer til definisjonen av avfall i artikkel 1 bokstav a) i direktiv 75/442/EØF, som produseres under forbrennings- eller samforbrenningsprosessen, under røykgassrensning eller spillvannsbehandling eller under andre prosesser innenfor avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget.

Artikkel 4

Søknad og tillatelse

1. Uten at artikkel 11 i direktiv 75/442/EØF eller artikkel 3 i direktiv 91/689/EØF berøres, skal ikke et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg drives uten en tillatelse til å utføre slik virksomhet.

2. Uten at direktiv 96/61/EF berøres, skal søknaden rettet til vedkommende myndighet om tillatelse for et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg omfatte en beskrivelse av de tiltak som planlegges for å sikre at

- a) anlegget er konstruert og utstyrt og vil bli drevet på en slik måte at kravene i dette direktiv tilfredsstilles, idet det tas hensyn til de kategorier av avfall som skal forbrennes,
- b) varmen som produseres under avfallsforbrennings- og samforbrenningsprosessen, i størst mulig grad gjenvinnes, for eksempel gjennom kombinert produksjon av varme og elektrisitet, produksjon av vanddamp til industribruk eller fjernvarme,
- c) restene blir så få og så lite skadelige som mulig, og eventuelt blir resirkulert,
- d) rester som det ikke lar seg gjøre å unngå å produsere eller som ikke kan reduseres, blir disponert i samsvar med nasjonal lovgivning og Fellesskapets regelverk.

3. Tillatelse skal gis bare dersom søknaden viser at de foreslåtte teknikker for måling av utslipp til luft tilfredsstiller kravene i vedlegg III og, når det gjelder vann, kravene i vedlegg III nr. 1 og 2.

4. Tillatelsen som gis av vedkommende myndighet for et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg skal, i tillegg til å tilfredsstille alle gjeldende krav fastsatt i direktiv 91/271/EØF, 96/91/EF, 96/62/EF, 76/464/EF og 1999/31/EF

a) angi uttrykkelig hvilke kategorier av avfall som kan behandles. Fortegnelsen skal om mulig benytte minst de kategorier av avfall som er oppført i Den europeiske avfallskatalog (EAK), og skal om nødvendig gi opplysninger om avfallsmengden,

b) oppgi anleggets samlede avfallsforbrennings- eller samforbrenningskapasitet,

c) angi hvilke framgangsmåter for prøvetaking og måling som brukes for å oppfylle de fastsatte krav om periodisk måling av hvert luft- og vannforurensende stoff.

5. Tillatelsen som gis av vedkommende myndighet for et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg som bruker farlig avfall, skal i tillegg til det som er fastsatt i nr. 4

a) inneholde en fortegnelse over hvor store mengder av de forskjellige kategorier farlig avfall som kan behandles,

b) angi minste og største gjennomstrømningsmasse for det farlige avfallet, dets laveste og høyeste brennverdi samt dets høyeste tillatte innhold av forurensende stoffer som PCB, PCP, klor, fluor, svovel og tungmetaller.

6. Uten at traktatens bestemmelser berøres, kan medlemsstatene utarbeide fortegnelser over avfallskategorier som skal angis i tillatelsen og som kan samforbrennes i nærmere angitte kategorier av samforbrenningsanlegg.

7. Uten at direktiv 96/61/EF berøres, skal vedkommende myndighet jevnlig revurdere og eventuelt ajourføre vilkårene knyttet til tillatelsen.

8. Dersom den driftsansvarlige for et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg for ikke-farlig avfall planlegger en endring i driften som vil innebære forbrenning eller samforbrenning av farlig avfall, skal dette betraktes som en vesentlig endring i henhold til artikkel 2 nr. 10 bokstav b) i direktiv 96/61/EF, og artikkel 12 nr. 2 i nevnte direktiv får dermed anvendelse.

9. Dersom et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg ikke er i samsvar med vilkårene i tillatelsen, særlig når det gjelder utslippsgrenseverdiene for luft og vann, skal vedkommende myndighet treffe tiltak for å sikre at vilkårene overholdes.

Artikkel 5

Levering og mottak av avfall

1. Den driftsansvarlige for et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg skal treffe alle nødvendige forholdsregler med hensyn til levering og mottak av avfall for å forebygge eller i størst mulig grad begrense negative miljøvirkninger, særlig forurensning av luft, jord, overflatevann og grunnvann, samt lukt og støy, og direkte risiko for menneskers helse. Disse tiltakene skal tilfredsstille minst de krav som er fastsatt i nr. 3 og 4.

2. Den driftsansvarlige skal bestemme massen i hver kategori avfall, om mulig i samsvar med EAK, før han aksepterer å motta avfallet ved avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget.

3. Før farlig avfall kan aksepteres ved et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg, skal den driftsansvarlige ha til rådighet opplysninger om avfallet for kontroll bl.a. av samsvar med kravene i tillatelsen nevnt i artikkel 4 nr. 5. Disse opplysningene skal omfatte:

a) alle administrative opplysninger om produksjonsprosessen som finnes i dokumentene nevnt i nr. 4 bokstav a),

b) avfallets fysiske og, om mulig, dets kjemiske sammensetning, og alle andre opplysninger som er nødvendige for å vurdere hvor egnet det er i forhold til den planlagte forbrenningsprosessen,

c) avfallets farlige egenskaper, hvilke stoffer det ikke kan blandes med, og hvilke forholdsregler som skal treffes ved håndteringen av avfallet.

4. Før farlig avfall kan mottas i avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget, skal den driftsansvarlige treffe følgende tiltak:

a) kontroll av dokumentene som kreves i henhold til direktiv 91/689/EØF, og om nødvendig av dokumentene som kreves i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap⁽¹⁾, samt i henhold til bestemmelser om transport av farlig gods,

b) uttak av representative prøver, i størst mulig grad før avfallet lesses av, med mindre det ikke er hensiktsmessig, f.eks. dersom det dreier seg om smittefarlig medisinsk avfall, for ved hjelp av kontroller å fastslå samsvar med opplysningene fastsatt i nr. 3, og for at vedkommende myndigheter skal kunne bestemme det behandlede avfallets art. Disse prøvene skal beholdes i minst én måned etter forbrenningen.

5. Vedkommende myndigheter kan gi unntak fra nr. 2, 3 og 4 for industrieanlegg og foretak som forbrenner eller samforbrenner bare eget avfall på stedet der avfallet produseres, forutsatt at kravene i dette direktiv er oppfylt.

Artikkel 6

Driftsvilkår

1. Avfallsforbrenningsanlegg skal drives på en slik måte at det oppnås et forbrenningsnivå der totalt organisk karbon (TOC) i slagg og bunnaske er mindre enn 3 %, eller at glødetapet er mindre enn 5 % av tørrvekten. Om nødvendig skal hensiktsmessige teknikker for forbehandling av avfallet brukes.

⁽¹⁾ EFTL 30 av 6.2.1993, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2408/98 (EFT L 298 av 7.11.1998, s. 19).

Avfallsforbrenningsanlegg skal konstrueres, utstyres, bygges og drives på en slik måte at temperaturen i gassen som dannes i prosessen etter siste tilførsel av forbrenningsluft, på en kontrollert og homogen måte og selv under de mest ugunstige forhold bringes til en temperatur på 850 °C i to sekunder, målt i nærheten av forbrenningskammerets innervegg eller ved et annet representativt punkt godkjent av vedkommende myndighet. Dersom det forbrennes farlig avfall med et innhold på mer enn 1% halogenerte organiske stoffer, uttrykt som klor, må temperaturen bringes til 1 100 °C i minst to sekunder.

Hver linje i avfallsforbrenningsanlegget skal være utstyrt med minst én støttebrenner, som skal tennes automatisk når temperaturen i forbrenningsgassene etter siste tilførsel av forbrenningsluft synker under 850 °C eller eventuelt 1 100 °C. Støttebrenneren skal også brukes ved driftsstart og driftsstans av anlegget for å sikre at temperaturen på 850 °C eller eventuelt 1 100 °C opprettholdes til enhver tid under disse operasjonene og så lenge det finnes uforbrent avfall i forbrenningskammeret.

Under driftsstart og driftsstans, eller når temperaturen på forbrenningsgassene faller under 850 °C eller eventuelt 1 100 °C, skal støttebrenneren ikke tilføres brensel som kan forårsake høyere utslipp enn det som er resultatet av brenning av gassolje som definert i artikkel 1 nr. 1 i direktiv 75/716/EØF, flytende gass eller naturgass.

2. Samforbrenningsanlegg skal konstrueres, utstyres, bygges og drives på en slik måte at temperaturen i gass som oppstår ved samforbrenning av avfall, på en kontrollert og homogen måte og selv under de mest ugunstige forhold bringes til en temperatur på 850 °C i to sekunder. Dersom det samforbrennes farlig avfall med et innhold på mer enn 1% halogenerte organiske stoffer, uttrykt som klor, må temperaturen bringes til 1 100 °C.

3. Avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg skal ha og bruke et automatisk system som hindrer innmating av avfall

- a) ved driftsstart, inntil temperaturen på 850 °C eller eventuelt 1 100 °C eller temperaturen fastsatt i samsvar med nr. 4 er nådd,
- b) når temperaturen på 850 °C eller eventuelt 1 100 °C eller temperaturen fastsatt i samsvar med nr. 4 ikke opprettholdes,
- c) når de kontinuerlige målingene som kreves etter dette direktiv, viser at en utslippsgrenseverdi er overskredet som følge av forstyrrelser eller svikt i renseanlegget.

4. Vedkommende myndighet kan godkjenne andre vilkår enn dem som er fastsatt i nr. 1 og, når det gjelder temperatur, i nr. 3, og som er angitt i tillatelsen for visse kategorier avfall eller for visse typer varmebehandling, forutsatt at kravene i dette direktiv tilfredsstilles. Medlemsstatene kan fastsette

regler for slik godkjenning. Endringer i driftsvilkårene skal ikke forårsake mer rester eller rester med høyere innhold av organiske forurensende stoffer enn de rester som ville vært resultatet under vilkårene fastsatt i nr. 1.

Vedkommende myndighet kan godkjenne andre vilkår enn dem som er fastsatt i nr. 2 og, når det gjelder temperatur, i nr. 3, og som er angitt i tillatelsen for visse kategorier avfall eller for visse typer varmebehandling, forutsatt at kravene i dette direktiv tilfredsstilles. Medlemsstatene kan fastsette regler for slik godkjenning. Slik godkjenning skal minst forutsette at bestemmelsene om utslippsgrenseverdier fastsatt i vedlegg V for totalt organisk karbon og karbonmonoksid (CO) overholdes.

Ved samforbrenning av eget avfall på stedet der det produseres i eksisterende barkkjeler i papirmasse- og papirindustrien, skal minstekravet for slik godkjenning være at bestemmelsene om utslippsgrenseverdier fastsatt i vedlegg V for totalt organisk karbon overholdes.

Alle driftsvilkår fastsatt i henhold til dette nummer og resultatene av de kontroller som foretas, skal oversendes av medlemsstatene til Kommisjonen som en del av opplysningene som gis i samsvar med bestemmelsene om rapportering.

5. Forbrennings- og samforbrenningsanlegg skal konstrueres, utstyres, bygges og drives på en slik måte at utslipp til atmosfæren som forårsaker betydelig forurensning på bakkenivå forebygges; særlig gjelder at utslipp av røykgass skal skje på en kontrollert måte og i samsvar med relevante fellesskapsstandarder for luftnivå ved hjelp av en skorstein hvis høyde er beregnet på en slik måte at menneskers helse og miljøet vernes.

6. Varme som produseres ved avfallsforbrennings- eller samforbrenningsprosessene, skal gjenvinnes i størst mulig grad.

7. Smittefarlig medisinsk avfall bør føres direkte inn i ovnen, uten først å blandes med andre kategorier avfall, og uten direkte berøring.

8. Ledelsen av avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget skal ivaretas av en fysisk person som har kompetanse til å lede anlegget.

Artikkel 7

Grenseverdier for utslipp til luft

1. Avfallsforbrenningsanlegg skal konstrueres, utstyres, bygges og drives på en slik måte at utslippsgrenseverdiene angitt i vedlegg V ikke overskrides i røykgassene.

2. Samforbrenningsanlegg skal konstrueres, utstyres, bygges og drives på en slik måte at utslippsgrenseverdiene fastsatt i samsvar med vedlegg II eller oppført i vedlegg II ikke overskrides i røykgassene.

Dersom mer enn 40 % av varmeproduksjonen i et samforbrenningsanlegg stammer fra farlig avfall, skal utslippsgrenseverdiene oppført i vedlegg V gjelde.

3. Resultatene av målinger som foretas for å kontrollere overholdelse av utslippsgrenseverdiene, skal standardiseres til vilkårene fastsatt i artikkel 11.

4. Ved samforbrenning av ubehandlet blandet kommunalt avfall skal grenseverdiene fastsettes i samsvar med vedlegg V, og vedlegg II får ikke anvendelse.

5. Uten at traktatens bestemmelser berøres, kan medlemsstatene fastsette utslippsgrenseverdier for polysykliske aromatiske hydrokarboner eller andre forurensende stoffer.

Artikkel 8

Utslipp av spillvann fra røykgassrensing

1. For utslipp av spillvann fra rensing av røykgass fra et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg, skal det kreves tillatelse utstedt av vedkommende myndighet.

2. Utslipp til vannmiljøet av spillvann fra rensing av røykgass skal begrenses i størst mulig grad, og som et minstekrav i samsvar med utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV.

3. Dersom en særskilt bestemmelse i tillatelsen fastsetter det, kan spillvannet fra rensing av røykgass slippes ut i vannmiljøet etter separat behandling, forutsatt at

- a) kravene i de relevante fellesskapsbestemmelser og i nasjonale og lokale bestemmelser overholdes i form av utslippsgrenseverdier, og
- b) massekonsentrasjonene av de forurensende stoffene nevnt i vedlegg IV ikke overskrider utslippsgrenseverdiene som er angitt i vedlegget.

4. Utslippsgrenseverdiene skal gjelde ved det punktet der spillvannet fra rensing av røykgass som inneholder de forurensende stoffene nevnt i vedlegg IV, slippes ut fra avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget.

Dersom spillvannet fra rensing av røykgass behandles på stedet sammen med spillvann fra andre kilder på anlegget, skal den driftsansvarlige utføre målingene nevnt i artikkel 11

- a) i avløpet fra renseprosessen for røykgass før dette vannet går inn i det felles behandlingsanlegget for spillvann,

- b) på de(n) andre spillvannsstrømmen(e) før de(n) går inn i det felles behandlingsanlegget for spillvann,

- c) ved punktet der spillvannet slippes ut fra avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget etter endelig behandling.

Den driftsansvarlige skal foreta relevante massebalanseberegninger for å bestemme andelen av det endelige spillvannsutslippet som kan tilskrives spillvannet fra rensing av røykgass med sikte på å undersøke om utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV for spillvannsstrømmen fra renseprosessen for røykgass er overholdt.

Ikke under noen omstendigheter skal spillvann fortynnes med det formål å overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV.

5. Når spillvann fra rensing av røykgass som inneholder de forurensende stoffene nevnt i vedlegg IV, behandles utenfor avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget ved et renseanlegg beregnet bare på behandling av denne type spillvann, skal utslippsgrenseverdiene i vedlegg IV gjelde ved punktet der spillvannet forlater renseanlegget. Dersom dette utenforliggende renseanlegget ikke er beregnet på å behandle bare spillvann fra avfallsforbrenning, skal den driftsansvarlige utføre de relevante massebalanseberegningene fastsatt i nr. 4 bokstav a), b) og c) for å bestemme andelen som kan tilskrives spillvannet fra rensing av røykgass med sikte på å undersøke om utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV for spillvannsstrømmen fra renseprosessen for røykgass er overholdt.

Ikke under noen omstendigheter skal spillvann fortynnes med det formål å overholde utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV.

6. Tillatelsen skal

- a) fastsette utslippsgrenseverdier for de forurensende stoffene nevnt i vedlegg IV, i samsvar med nr. 2 og med sikte på å oppfylle kravene nevnt i nr. 3 bokstav a),
- b) definere driftsparametere for spillvann, minst for pH, temperatur og gjennomstrømning.

7. Avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg, herunder tilknyttede områder for lagring av avfall, skal konstrueres og drives på en slik måte at ikke-autorisert og utilsiktet utslipp av forurensende stoffer til jord, overflatevann og grunnvann hindres, i samsvar med bestemmelsene i Fellesskapets regelverk på området. Det skal dessuten finnes lagringskapasitet for forurenset regnvann fra avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanleggets område, samt for vann som er forurenset på grunn av overløp eller brannsløkking.

Denne lagringskapasiteten skal være tilstrekkelig til å sikre at vannet om nødvendig kan analyseres og behandles før det slippes ut.

8. Uten at traktatens bestemmelser berøres, kan medlemsstatene fastsette utslippsgrenseverdier for polysykliske aromatiske hydrokarboner eller andre forurensende stoffer.

Artikkel 9

Rester

Mengden av og faren ved rester som oppstår ved driften av avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget, skal reduseres til et minimum. Rester skal gjenvinnes, eventuelt direkte i anlegget eller utenfor det, i samsvar med Fellesskapets gjeldende regelverk på området.

Transport og mellomlagring av tørre reststoffer i form av støv, f.eks. kjelestøv og tørre rester fra behandling av forbrenningsgasser, skal foregå på en slik måte at spredning i miljøet hindres, f.eks. i lukkede beholdere.

Før det bestemmes hvordan rester fra avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg skal disponeres eller gjenvinnes, skal det utføres egnede undersøkelser for å fastslå de ulike forbrenningsrestenes fysiske og kjemiske egenskaper og forurensningspotensial. Analysene skal særlig omfatte den totale løselige fraksjon og den løselige fraksjon av tungmetaller.

Artikkel 10

Kontroll og overvåking

1. Det skal installeres måleutstyr og brukes teknikker for å overvåke de parametere, forhold og massekonsentrasjoner som er relevante for den enkelte avfallsforbrennings- eller samforbrenningsprosessen.

2. Kravene til målingene som skal foretas, skal fastsettes i tillatelsen utstedt av vedkommende myndighet eller i vilkårene knyttet til den.

3. Det automatiserte utstyret for overvåking av utslipp til luft og vann skal kontrolleres årlig med hensyn til installasjon og funksjon. Kalibrering må utføres ved hjelp av parallelle målinger i samsvar med referansemåtene minst hvert tredje år.

4. Plasseringen av prøvetakings- eller målepunktene skal fastsettes av vedkommende myndighet.

5. Periodisk måling av utslipp til luft og vann skal utføres i samsvar med vedlegg III nr. 1 og 2.

Artikkel 11

Krav til måling

1. Medlemsstatene skal, enten ved å spesifisere de krav som skal overholdes i vilkårene i tillatelsen eller ved å fastsette generelle bindende regler, påse at nr. 2-12 og 17 overholdes når det gjelder luft og nr. 9 og 14-17 når det gjelder vann.

2. Følgende målinger av luftforurensende stoffer skal utføres i samsvar med vedlegg III ved avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget:

a) kontinuerlige målinger av følgende stoffer: NO_x, forutsatt at utslippsgrenseverdier er fastsatt, CO, totalt støv, totalt organisk karbon (TOC), HCl, HF, SO₂,

b) kontinuerlige målinger av følgende driftsparametere: temperatur i nærheten av innervegg eller ved et annet representativt punkt i forbrenningskammeret godkjent av vedkommende myndighet, oksygenkonsentrasjon, trykk, temperatur og vanddampinnhold i røykgassen,

c) minst to målinger hvert år av tungmetaller, dioksiner og furaner; de første 12 driftsmånedene skal det likevel foretas én måling minst hver tredje måned. Medlemsstatene kan fastsette målehyppighet for polysykliske aromatiske hydrokarboner eller andre forurensende stoffer dersom de har fastsatt utslippsgrenseverdier.

3. Røykgassenes oppholdstid, minimumstemperatur og oksygeninnhold skal kontrolleres på en passende måte minst én gang idet avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget settes i drift, og under de mest ugunstige driftsforhold.

4. Kontinuerlig måling av HF kan utelates dersom det brukes behandlingsprosesser for HCl som sikrer at utslippsgrenseverdien for HCl ikke overskrides. I slike tilfeller skal utslipp av HF måles periodisk som fastsatt i nr. 2 bokstav c).

5. Kontinuerlig måling av vanddampinnholdet er ikke nødvendig dersom røykgassprøven tørkes før utslippene analyseres.

6. Vedkommende myndighet kan i tillatelsen godkjenne at kontinuerlig måling av HCl, HF og SO₂ i avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg erstattes av periodiske målinger i henhold til nr. 2 bokstav c) dersom den driftsansvarlige kan godtgjøre at utslippene av disse forurensende stoffene ikke i noe tilfelle kan bli høyere enn de fastsatte utslippsgrenseverdiene.

7. Vedkommende myndighet kan i tillatelsen godkjenne at hyppigheten av de periodiske målingene for tungmetaller reduseres fra to ganger i året til én gang hvert annet år og for dioksiner og furaner fra to ganger i året til én gang i året, forutsatt at utslippene fra samforbrenning eller avfallsforbrenningen er under 50 % av utslippsgrenseverdiene, fastsatt i samsvar med henholdsvis vedlegg II eller vedlegg V, og forutsatt at det foreligger kriterier for de krav som skal oppfylles utarbeidet i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 17. Disse kriteriene skal minst være basert på bestemmelsene i annet ledd bokstav a) og d).

Inntil 1. januar 2005 kan redusert hyppighet godkjennes selv om det ikke foreligger slike kriterier, forutsatt at

- a) avfallet som skal samforbrennes eller forbrennes, bare består av visse frasorterte brennbare fraksjoner av ikke-farlig avfall som ikke egner seg til resirkulering og har visse egenskaper, og som bør spesifiseres ytterligere på grunnlag av vurderingen nevnt i bokstav d),
 - b) det for det aktuelle avfallet foreligger nasjonale kvalitetskriterier som er meldt til Kommisjonen,
 - c) samforbrenning og forbrenning av avfallet er i samsvar med avfallshåndteringsplanene nevnt i artikkel 7 i direktiv 75/442/EØF,
 - d) den driftsansvarlige kan bevise overfor vedkommende myndighet at utslippene under alle omstendigheter ligger vesentlig under grenseverdiene fastsatt i vedlegg II, eller i vedlegg V for tungmetaller, dioksiner og furaner; denne vurderingen skal være basert på opplysninger om det aktuelle avfalls kvalitet og målinger av utslippene av de nevnte forurensende stoffene,
 - e) kvalitetskriteriene og den nye hyppigheten for de periodiske målingene er angitt i tillatelsen, og
 - f) alle vedtak om målehyppighet nevnt i dette nummer, samt opplysninger om det aktuelle avfalls mengde og kvalitet, oversendes årlig til Kommisjonen.
8. Resultatene av målingene for å kontrollere at utslippsgrenseverdiene overholdes, skal standardiseres til følgende vilkår, og for oksygen, i samsvar med formelen nevnt i vedlegg VI:
- a) temperatur 273 K, trykk 101,3 kPa, 11 % oksygen, tørr gass, i røykgass fra avfallsforbrenningsanlegg,
 - b) temperatur 273 K, trykk 101,3 kPa, 3 % oksygen, tørr gass, i røykgass fra forbrenning av spillolje som definert i direktiv 75/439/EØF,
 - c) når avfallet forbrennes eller samforbrennes i en oksygenrik atmosfære, kan resultatene av målingene standardiseres til et oksygeninnhold fastsatt av vedkommende myndighet med utgangspunkt i de særlige forholdene i det enkelte tilfelle,
 - d) for samforbrenning skal resultatene av målingene standardiseres til et samlet oksygeninnhold beregnet i henhold til vedlegg II.

Dersom utslippet av forurensende stoffer reduseres ved hjelp av røykgassrensing i et avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg som behandler farlig avfall, skal standardiseringen av oksygeninnholdet som fastsatt i første ledd foretas bare dersom oksygeninnholdet målt i samme tidsrom som for det aktuelle forurensende stoffet, overstiger det relevante standardoksygeninnholdet.

9. Alle måleresultater skal registreres, bearbeides og presenteres på en hensiktsmessig måte slik at vedkommende myndighet kan kontrollere, i samsvar med framgangsmåter som nevnte myndighet skal fastsette, om de tillatte driftsvilkårene og utslippsgrenseverdiene fastsatt i dette direktiv er overholdt.

10. Når det gjelder utslipp til luft, skal grenseverdiene betraktes som overholdt dersom

- a) — ingen av døgngjennomsnittsverdiene overstiger noen av utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg V bokstav a) eller i vedlegg II,
 - 97 % av døgngjennomsnittsverdiene i løpet av året ikke overstiger utslippsgrenseverdien fastsatt i vedlegg V bokstav e) første strekpunkt,
- b) enten ingen av halvtimesgjennomsnittsverdiene overstiger utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg V bokstav b) kolonne A, eller eventuelt 97 % av halvtimesgjennomsnittsverdiene i løpet av året ikke overstiger utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg V bokstav b) kolonne B,
- c) ingen av gjennomsnittsverdiene i prøvetakingsperioden fastsatt for tungmetaller, dioksiner og furaner overstiger utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg V bokstav c) og d) eller i vedlegg II,
- d) bestemmelsene i vedlegg V bokstav e) annet strekpunkt eller i vedlegg II er overholdt.

11. Halvtimesgjennomsnittsverdiene og timinuttersgjennomsnittsverdiene skal bestemmes innenfor effektiv driftstid (unntatt driftsstarts- og driftsstansperioder dersom det ikke forbrennes avfall) på grunnlag av de målte verdiene etter fratrukk av verdien av konfidensintervallet angitt i nr. 3 i vedlegg III. Døgngjennomsnittsverdiene skal bestemmes på grunnlag av disse validerte gjennomsnittsverdiene.

For at en døgngjennomsnittsverdi skal være gyldig, skal ikke mer enn fem halvtimesgjennomsnittsverdier for én og samme dag forkastes på grunn av funksjonssvikt i eller vedlikehold av systemet for kontinuerlig måling. Ikke mer enn ti døgngjennomsnittsverdier per år skal forkastes på grunn av funksjonssvikt i eller vedlikehold av systemet for kontinuerlig måling.

12. Gjennomsnittsverdiene i prøvetakingsperioden og gjennomsnittsverdiene for periodiske målinger av HF, HCl og SO₂ skal bestemmes i samsvar med kravene i artikkel 10 nr. 2 og 4 og i vedlegg III.

13. Så snart egnede måleteknikker er tilgjengelige innen Fellesskapet, skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 vedta fra hvilken dato det skal foretas kontinuerlige målinger av grenseverdiene for utslipp til luft av tungmetaller, dioksiner og furaner i samsvar med vedlegg III.

14. Følgende målinger skal foretas ved utslippspunktet for spillvann:

- a) kontinuerlige målinger av parametrene nevnt i artikkel 8 nr. 6 bokstav b),
- b) daglige målinger med stikkprøvetaking av totalt suspendert fast stoff; medlemsstatene kan alternativt fastsette målinger av en representativ prøve som står i forhold til gjennomstrømningen over en periode på 24 timer,
- c) målinger foretatt minst én gang i måneden av en representativ prøve som står i forhold til gjennomstrømningen av utslipp over en periode på 24 timer av de forurensende stoffene nevnt i artikkel 8 nr. 3 og som svarer til nr. 2-10 i vedlegg IV,

d) minst én måling hver sjette måned av dioksiner og furaner; de 12 første driftsmånedene skal det likevel foretas én måling minst hver tredje måned. Medlemsstatene kan fastsette målehyppighet for polysykliske aromatiske hydrokarboner eller andre forurensende stoffer dersom de har fastsatt utslippsgrenseverdier.

15. Overvåkingen av massen av forurensende stoffer i behandlet spillvann skal foretas i samsvar med Fellesskapets regelverk og være fastsatt i tillatelsen, som også skal angi målehyppigheten.

16. Utslippsgrenseverdiene for vann skal betraktes som overholdt dersom

- a) 95 % og 100 % av de målte verdiene for totalt suspendert fast stoff (forurensende stoff nr. 1) ikke overskrider de tilsvarende utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV,
- b) ikke mer enn én måling per år for tungmetaller (forurensende stoff nr. 2-10) overskrider utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV eller, dersom medlemsstaten fastsetter antall prøver til mer enn 20 per år, ikke mer enn 5 % av disse overskrider utslippsgrenseverdiene fastsatt i vedlegg IV,
- c) de halvårslige målingene for dioksiner og furaner (forurensende stoff nr. 11) ikke overskrider utslippsgrenseverdien fastsatt i vedlegg IV.

17. Dersom de utførte målingene viser at utslippsgrenseverdiene for luft og vann fastsatt i dette direktiv er overskredet, skal vedkommende myndighet underrettes omgående.

Artikkel 12

Adgang til informasjon og allmennhetens deltakelse

1. Uten at rådsdirektiv 90/313/EØF⁽¹⁾ og rådsdirektiv 96/61/EF berøres, skal søknader om nye tillatelser for avfallsforbrennings- og samforbrenningsanlegg gjøres tilgjengelige for allmennheten i tilstrekkelig tid på forhånd på ett eller flere offentlige steder, som lokale myndighetskontorer, slik at allmennheten kan uttale seg til vedkommende myndighet før denne gjør et vedtak. Også dette vedtaket skal, sammen med minst ett eksemplar av tillatelsen, samt alle senere ajourføringer, gjøres tilgjengelig for allmennheten.

2. For avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg med en nominell kapasitet på to tonn eller mer per time, og uten hensyn til artikkel 15 nr. 2 i direktiv 96/61/EF, skal en årsrapport fra den driftsansvarlige til vedkommende myndighet om driften og overvåkingen av anlegget gjøres tilgjengelig for allmennheten. Denne rapporten skal minst gi en redegjørelse for driftsprosessen og utslippene til luft og vann i forhold til utslippsstandardene fastsatt i dette direktiv. Vedkommende myndighet skal sette opp en liste over avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg med en nominell kapasitet på

mindre enn to tonn per time og gjøre den tilgjengelig for allmennheten.

Artikkel 13

Unormale driftsforhold

1. Vedkommende myndighet skal i tillatelsen fastsette det lengste tillatte tidsrom da konsentrasjoner av de kontrollerte stoffene i utslipp til luft og i det rensede spillvannet kan overskride de fastsatte utslippsgrenseverdiene i forbindelse med teknisk uunngåelig stans, driftsforstyrrelse eller svikt i renseanlegget eller målesystemet.

2. I tilfelle sammenbrudd skal den driftsansvarlige så snart det er praktisk gjennomførbart, redusere eller stanse driften inntil normal drift kan gjenopptas.

3. Med forbehold for artikkel 6 nr. 3 bokstav c) skal avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegget eller forbrenningslinjen ikke under noen omstendighet fortsette å forbrenne avfall uten avbrudd i et tidsrom på mer enn fire timer dersom utslippsgrenseverdiene overskrides; dessuten skal den kumulerte varigheten av drift under slike forhold i løpet av ett år være mindre enn 60 timer. Denne varigheten på 60 timer gjelder for de linjer i hele anlegget som er knyttet til ett og samme renseanlegg for røykgass.

4. Totalt støv i utslipp til luft fra et avfallsforbrenningsanlegg skal under ingen omstendighet overstige 150 mg/m³ uttrykt som halvtimesgjennomsnitt; dessuten skal grenseverdien for utslipp til luft for CO og TOC ikke overskrides. Alle andre vilkår nevnt i artikkel 6 skal overholdes.

Artikkel 14

Ny behandling

Med forbehold for direktiv 96/61/EF skal Kommisjonen før 31. desember 2008 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om erfaringene ved anvendelsen av dette direktiv, særlig for nye anlegg, og om de framskritt som er gjort i utslippskontrollteknikker og erfaringer med avfallshåndtering. Videre skal rapporten ta hensyn til den teknologiske utvikling, erfaringer med drift av anleggene og miljøkrav. Den skal ha med et eget avsnitt om anvendelsen av vedlegg II.1.1, særlig om hvorvidt eksisterende sementovner nevnt i fotnoten til vedlegg II.1.1 økonomisk og teknisk er i stand til å overholde grenseverdiene for utslipp av NO_x for nye sementovner som innføres ved vedlegget. Rapporten skal om nødvendig være vedlagt forslag til revisjon av de relevante bestemmelser i dette direktiv. Kommisjonen skal likevel før rapporten utarbeides om nødvendig foreslå en endring av vedlegg II.3 dersom betydelige avfallsstrømmer ledes til andre typer samforbrenningsanlegg enn dem som er omhandlet i vedlegg II.1 og II.2.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 90/313/EØF av 7. juni 1990 om fri adgang til miljøinformasjon (EFT L 158 av 23.6.1990, s. 56). Direktivet endret ved tiltredsaksen av 1994.

*Artikkel 15***Rapporter**

Rapportene om gjennomføringen av dette direktiv skal utarbeides i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 5 i rådsdirektiv 91/692/EØF. Den første rapporten skal omfatte minst den første hele treårsperioden etter 28. desember 2002 og være i samsvar med periodene nevnt i artikkel 17 i direktiv 94/67/EF og artikkel 16 nr. 3 i direktiv 96/61/EF. For dette formål skal Kommisjonen i god tid utarbeide et egnet spørreskjema.

*Artikkel 16***Framtidig tilpasning av direktivet**

Kommisjonen skal i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 nr. 2 endre artikkel 10, 11 og 13 og vedlegg I og III for å tilpasse dem til den tekniske utvikling eller nye fakta angående de gunstige helsevirkningene av utslippsreduksjoner.

*Artikkel 17***Forskriftskomite**

1. Kommisjonen skal bistås av en forskriftskomite, heretter kalt komiteen.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
Fristen fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal settes til tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

*Artikkel 18***Oppheving**

Følgende tekster oppheves fra 28. desember 2005:

- a) artikkel 8 nr. 1 og vedlegget til direktiv 75/439/EØF,
- b) direktiv 89/369/EØF,
- c) direktiv 89/429/EØF, og
- d) direktiv 94/67/EF.

*Artikkel 19***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal vedta de sanksjoner som får anvendelse ved brudd på nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal oversende disse bestemmelsene til Kommisjonen senest innen 28. desember 2002, og skal omgående underrette den om eventuelle senere endringer som berører disse bestemmelsene.

*Artikkel 20***Overgangsbestemmelser**

1. Med forbehold for de særskilte overgangsbestemmelsene fastsatt i vedleggene til dette direktiv, får bestemmelsene i dette direktiv anvendelse på eksisterende anlegg fra 28. desember 2005.
2. For nye anlegg, dvs. anlegg som ikke omfattes av definisjonen av «eksisterende avfallsforbrennings- eller samforbrenningsanlegg» i artikkel 3 nr. 6 eller nr. 3 i denne artikkel, skal dette direktiv fra 28. desember 2002 anvendes i stedet for direktivene nevnt i artikkel 18.
3. Faste eller mobile anlegg som har som formål å produsere energi eller materielle produkter, som er i drift, som det, når det kreves, er utstedt tillatelse for i henhold til gjeldende fellesskapsregelverk, og som begynner å samforbrenne avfall senest 28. desember 2004, skal betraktes som eksisterende samforbrenningsanlegg.

*Artikkel 21***Gjennomføring**

1. Medlemsstatene skal senest 28. desember 2002 vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.
Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 22***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

*Artikkel 23***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 4. desember 2000.

For Europaparlamentet

N. FONTAINE

President

For Rådet

H. VÉDRINE

Formann

VEDLEGG I

Ekvivalensfaktorer for dibenzo-p-dioksiner og dibenzofuraner

For å bestemme den samlede konsentrasjonen (toksisitetsekivalenten, TE) av dioksiner og furaner, skal massekonsentrasjonen av nedenstående dibenzo-p-dioksiner og dibenzofuraner multipliseres med følgende ekvivalensfaktorer og deretter summeres:

		Toksisitetsekvivalensfaktor
2,3,7,8	— Tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01
	— Oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
	— Oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001

VEDLEGG II

FASTSETTELSE AV GRENSEVERDIER FOR UTSLIPP TIL LUFT VED SAMFORBRENNING AV AVFALL

Nedenstående formel (blandingsregel) skal benyttes dersom det ikke er fastsatt en særskilt total utslippsgrenseverdi «C» i en tabell i dette vedlegg.

Utslippsgrenseverdien for hvert aktuelt forurensende stoff og karbonmonoksid i røykgassen fra samforbrenning av avfall skal beregnes slik:

$$\frac{V_{\text{avfall}} \times C_{\text{avfall}} + V_{\text{prosess}} \times C_{\text{prosess}}}{V_{\text{avfall}} + V_{\text{prosess}}} = C$$

V_{avfall} : røykgassvolumet fra forbrenning av avfall bestemt bare ut fra avfallet med lavest brennverdi angitt i tillatelsen og standardisert til vilkårene fastsatt i dette direktiv.

Dersom innfyrt effekt fra forbrenningen av farlig avfall ligger på under 10 % av total innfyrt effekt i anlegget, skal V_{avfall} beregnes ut fra en (tenkt) mengde avfall som ved forbrenning der total innfyrt effekt er konstant, ville ha avgitt en effekt tilsvarende 10 % av total innfyrt effekt.

C_{avfall} : utslippsgrenseverdier fastsatt for avfallsforbrenningsanlegg i vedlegg V for de aktuelle forurensende stoffene og karbonmonoksid.

V_{prosess} : røykgassvolumet fra prosessen i anlegget, herunder forbrenning av godkjent brensel som normalt brukes i anlegget (unntatt avfall), bestemt på grunnlag av oksygeninnholdet som utslippene skal standardiseres til som fastsatt i Fellesskapets regelverk eller nasjonal lovgivning. Ved manglende regler for denne anleggstype skal det virkelige oksygeninnhold i røykgassen uten uttynning ved tilførsel av luft som ikke er nødvendig for prosessen, benyttes. Standardiseringen til andre vilkår er angitt i dette direktiv.

C_{prosess} : utslippsgrenseverdier som fastsatt i tabellene i dette vedlegg for visse industrisektorer og visse forurensende stoffer eller, dersom det ikke finnes en slik tabell eller slike verdier, utslippsgrenseverdier for de relevante forurensende stoffer og for karbonmonoksid i røykgassen fra anlegg som ved brenning av godkjent brensel som normalt brukes (unntatt avfall), oppfyller nasjonale lover og forskrifter for slike anlegg. Dersom slike bestemmelser ikke finnes, brukes utslippsgrenseverdiene fastsatt i tillatelsen. Dersom det ikke er fastsatt utslippsgrenseverdier i tillatelsen, skal de faktiske massekonsentrasjoner brukes.

C: grenseverdier for totale utslipp og oksygeninnhold som fastsatt i tabellene i dette vedlegg for visse industrisektorer og visse forurensende stoffer, eller, dersom det ikke finnes en slik tabell eller slike verdier, grenseverdier for totale utslipp for CO og de relevante forurensende stoffer i stedet for utslippsgrenseverdiene fastsatt i de spesifikke vedleggene i dette direktiv. Det totale oksygeninnholdet som erstatter oksygeninnholdet ved standardiseringen, beregnes på grunnlag av ovennevnte innhold, idet det tas hensyn til delvolumene.

Medlemsstatene kan fastsette regler for unntakene fastsatt i dette vedlegg.

II.1 Særskilte bestemmelser for sementovner der det samforbrennes avfall

Døgngjennomsnittsverdier (ved kontinuerlige målinger). Prøvetakingsperioder og målekrav: se artikkel 7. Alle verdier i mg/m^3 (i ng/m^3 for dioksiner og furaner). Halvtimesgjennomsnittsverdier er nødvendige bare for å beregne døgngjennomsnittsverdiene.

Resultatene av målinger foretatt for å kontrollere overholdelse av utslippsgrenseverdiene skal standardiseres til følgende vilkår: temperatur 273 K, trykk 101,3 kPa, 10 % oksygen, tørr gass.

II.1.1 C — grenseverdier for totale utslipp

Forurensende stoff	C
Totalt støv	30
HCl	10
HF	1
NO_x for eksisterende anlegg	800
NO_x for nye anlegg	500 ⁽¹⁾

Forurensende stoff	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiner og furaner	0,1

(¹) Ved anvendelse av utslippsgrenseverdiene for NO_x skal sementovner som er i drift og har tillatelse i henhold til gjeldende fellesskapsregelverk og som begynner å samforbrenne avfall etter datoen nevnt i artikkel 20 nr. 3, ikke betraktes som nye anlegg.

Inntil 1. januar 2008 kan vedkommende myndigheter gi unntak for NO_x for eksisterende sementovner som bruker våtprosess eller sementovner som brenner mindre enn tre tonn avfall per time, forutsatt at tillatelsen fastsetter en total utslippsgrenseverdi for NO_x på ikke mer enn 1200 mg/m³.

Inntil 1. januar 2008 kan vedkommende myndigheter tillate unntak for støv for sementovner som brenner mindre enn tre tonn avfall per time, forutsatt at tillatelsen fastsetter en total utslippsgrenseverdi på høyst 50 mg/m³.

II.1.2 C — grenseverdier for totale utslipp av SO₂ og TOC

Forurensende stoff	C
SO ₂	50
TOC	10

Vedkommende myndighet kan gi unntak i tilfeller der TOC og SO₂ ikke stammer fra forbrenning av avfall.

II.1.3 Utslippsgrenseverdi for CO

Utslippsgrenseverdier for CO kan fastsettes av vedkommende myndighet.

II.2 Særskilte bestemmelser for forbrenningsanlegg som samforbrenner avfall

II.2.1 Dønggjennomsnittsverdier

Med forbehold for direktiv 88/609/EØF og i tilfeller der det fastsettes strengere utslippsgrenseverdier for store forbrenningsanlegg i henhold til framtidig fellesskapsregelverk, skal disse verdiene for de aktuelle anlegg og forurensende stoffer erstatte utslippsgrenseverdiene fastsatt i nedenstående tabeller (C_{prosess}). I slike tilfeller skal tabellene omgående tilpasses disse strengere utslippsgrenseverdiene i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 17.

Halvtimesgjennomsnittsverdier er nødvendige bare for å beregne dønggjennomsnittsverdiene.

C_{prosess}:

C_{prosess} for fast brensel uttrykt i mg/Nm³ (O₂-innhold 6 %):

Forurensende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂				
Alminnelig tilfelle		850	850 til 200 (lineært fall fra 100 til 300 MWth)	200
Innenlandsk brensel		eller avsvovlings- effektivitet ≥ 90 %	eller avsvovlings- effektivitet ≥ 92 %	eller avsvovlings- effektivitet ≥ 95 %
NO _x		400	300	200
Støv	50	50	30	30

Inntil 1. januar 2007, og uten at relevant fellesskapsregelverk berøres, gjelder utslippsgrenseverdien for NO_x ikke for anlegg som bare samforbrenner farlig avfall.

Inntil 1. januar 2008 kan vedkommende myndighet gi unntak for NO_x og SO₂ for eksisterende samforbrenningsanlegg med en kapasitet på mellom 100 og 300 MWth som bruker virvelsjiktteknologi og brenner fast brensel, forutsatt at tillatelsen fastsetter en verdi for C_{prosess} på høyst 350 mg/Nm³ for NO_x og høyst 850 til 400 mg/Nm³ (lineært fall fra 100 til 300 MWth) for SO₂.

C_{prosess} for biomasse uttrykt i mg/Nm³ (O₂-innhold 6 %):

Med «biomasse» menes produkter som helt eller delvis består av vegetabilsk materiale fra landbruk eller skogbruk som kan brukes til å gjenvinne sitt energiinnhold samt avfall oppført i artikkel 2 nr. 2 bokstav a) punkt i)-v).

Forurensende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
Støv	50	50	30	30

Inntil 1. januar 2008 kan vedkommende myndigheter gi unntak for NO_x for eksisterende samforbrenningsanlegg med en kapasitet på mellom 100 og 300 MWth som bruker virvelsjiktteknologi og brenner biomasse, forutsatt at tillatelsen fastsetter en verdi for C_{prosess} på ikke mer enn 350 mg/Nm³.

C_{prosess} for flytende brensel uttrykt i mg/Nm³ (O₂-innhold 3 %):

Forurensende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850	850 til 200 (lineært fall fra 100 til 300 MWth)	200
NO _x		400	300	200
Støv	50	50	30	30

II.2.2. C — grenseverdier for totale utslipp

C uttrykt i mg/Nm³ (O₂-innhold 6 %). Alle gjennomsnittsverdier gjelder for en prøvetakingsperiode på minst 30 minutter og høyst 8 timer:

Forurensende stoff	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C uttrykt i ng/Nm³ (O₂-innhold 6 %). Alle gjennomsnittsverdier gjelder for en prøvetakingsperiode på minst 6 timer og høyst 8 timer:

Forurensende stoff	C
Dioksiner og furaner	0,1

II.3 Særskilte bestemmelser for industrisektorer som ikke omfattes av II.1 eller II.2 og som samforbrenner avfall

II.3.1. C — grenseverdier for totale utslipp:

C uttrykt i ng/Nm³. Alle gjennomsnittsverdier gjelder for en prøvetakingsperiode på minst 6 timer og høyst 8 timer:

Forurensende stoff	C
Dioksiner og furaner	0,1

C uttrykt i mg/Nm³. Alle gjennomsnittsverdier gjelder for en prøvetakingsperiode på minst 30 minutter og høyst 8 timer:

Forurensende stoff	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

VEDLEGG III

Måleteknikker

1. Målinger for bestemmelse av konsentrasjoner av luft- og vannforurensende stoffer skal være representative.
2. Prøvetaking og analyser av alle forurensende stoffer, herunder dioksiner og furaner, samt referansemålemetoder for å kalibrere automatiserte målesystemer, skal utføres etter CEN-standarder. Dersom det ikke foreligger CEN-standarder, gjelder ISO-standarder eller nasjonale eller internasjonale standarder som sikrer at det framkommer data med en likeverdig vitenskapelig kvalitet.
3. Når det gjelder døgnutslippsgrenseverdier, skal verdien av konfidensintervallet på 95 % for et enkelt måleresultat ikke overstige følgende prosentandeler av utslippsgrenseverdiene:

karbonmonoksid:	10 %
svoveldioksid:	20 %
nitrogendioksid:	20 %
totalt støv:	30 %
totalt organisk karbon:	30 %
hydrogenklorid:	40 %
hydrogenfluorid:	40 %

VEDLEGG IV

Grenseverdier for utslipp av spillvann fra rensing av røykgass

Forurensende stoffer	Utslippsgrenseverdier uttrykt i massekonsentrasjoner for ufiltrerte prøver	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Totalmengde suspenderte faste stoffer som definert i direktiv 91/271/EØF		
2. Kvikksølv og dets forbindelser, uttrykt som kvikksølv (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium og dets forbindelser, uttrykt som kadmium (Cd)	0,05 mg/l	
4. Tallium og dets forbindelser, uttrykt som tallium (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arsen og dets forbindelser, uttrykt som arsen (As)	0,15 mg/l	
6. Bly og dets forbindelser, uttrykt som bly (Pb)	0,2 mg/l	
7. Krom og dets forbindelser, uttrykt som krom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Kobber og dets forbindelser, uttrykt som kobber (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikkel og dets forbindelser, uttrykt som nikkel (Ni)	0,5 mg/l	
10. Sink og dets forbindelser, uttrykt som sink (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioksiner og furaner, definert som summen av de enkelte dioksiner og furaner, beregnet i samsvar med vedlegg I	0,3 mg/l	

Inntil 1. januar 2008 kan vedkommende myndighet gi unntak for totalmengde suspenderte faste stoffer for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg, forutsatt at tillatelsen fastsetter at 80 % av de målte verdiene ikke må overstige 30 mg/l og at ingen av dem overstiger 45 mg/l.

VEDLEGG V

GRENSEVERDIER FOR UTSLIPP TIL LUFT

a) Dønggjennomsnittsverdier

Totalt støv	10 mg/m ³
Gass- og dampformige organiske stoffer, uttrykt som totalt organisk karbon	10 mg/m ³
Hydrogenklorid (HCl)	10 mg/m ³
Hydrogenfluorid (HF)	1 mg/m ³
Svoveldioksid (SO ₂)	50 mg/m ³
Nitrogenmonoksid (NO) og nitrogendioksid (NO ₂) uttrykt som nitrogendioksid for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg med en nominell kapasitet på mer enn 6 tonn per time eller nye avfallsforbrenningsanlegg	200 mg/m ³ (*)
Nitrogenmonoksid (NO) og nitrogendioksid (NO ₂) uttrykt som nitrogendioksid for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg med en nominell kapasitet på 6 tonn per time eller mindre	400 mg/m ³ (*)

(*) Inntil 1. januar 2007 og med forbehold for relevant fellesskapsregelverk gjelder utslippsgrenseverdien for NO_x ikke for anlegg som forbrenner bare farlig avfall.

Vedkommende myndighet kan gi unntak for NO_x for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg

- med en nominell kapasitet på 6 tonn per time eller mindre, forutsatt at tillatelsen fastsetter at dønggjennomsnittsverdiene ikke må overstige 500 mg/m³, inntil 1. januar 2008,
- med en nominell kapasitet på mer enn 6 tonn per time, men under eller lik 16 tonn per time, forutsatt at tillatelsen fastsetter at dønggjennomsnittsverdiene ikke må overstige 400 mg/m³, inntil 1. januar 2010,
- med en nominell kapasitet på mer enn 16 tonn per time, men under 25 tonn per time, som ikke slipper ut spillvann, forutsatt at tillatelsen fastsetter at dønggjennomsnittsverdien ikke må overstige 400 mg/m³, inntil 1. januar 2008.

Inntil 1. januar 2008 kan vedkommende myndighet gi unntak for støv for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg, forutsatt at tillatelsen fastsetter at dønggjennomsnittsverdien ikke overstiger 20 mg/m³.

b) Halvtimesgjennomsnittsverdier

	(100 %) A	(97 %) B
Totalt støv	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Gass- og dampformige organiske stoffer, uttrykt som totalt organisk karbon	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Hydrogenklorid (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Hydrogenfluorid (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Svoveldioksid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Nitrogenmonoksid (NO) og nitrogendioksid (NO ₂) uttrykt som nitrogendioksid for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg med en nominell kapasitet på mer enn 6 tonn per time eller for nye avfallsforbrenningsanlegg	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Inntil 1. januar 2007 og med forbehold for relevant fellesskapsregelverk gjelder utslippsgrenseverdien for NO_x ikke for anlegg som forbrenner bare farlig avfall.

Inntil 1. januar 2010 kan vedkommende myndighet gi unntak for NO_x for eksisterende avfallsforbrenningsanlegg med en nominell kapasitet på mellom 6 og 16 tonn per time, forutsatt at halvtimesgjennomsnittsverdien ikke overstiger 600 mg/m^3 for kolonne A og 400 mg/m^3 for kolonne B.

c) **Alle gjennomsnittsverdier i løpet av prøvetakingsperioden på minst 30 minutter og høyst 8 timer**

Kadmium og dets forbindelser, uttrykt som kadmium (Cd)		
Tallium og dets forbindelser, uttrykt som tallium (Tl)	totalt $0,05 \text{ mg/m}^3$	totalt $0,1 \text{ mg/m}^3$ (*)
Kvikksølv og dets forbindelser, uttrykt som kvikksølv (Hg)	$0,05 \text{ mg/m}^3$	$0,1 \text{ mg/m}^3$ (*)
Antimon og dets forbindelser, uttrykt som antimon (Sb)		
Arsen og dets forbindelser, uttrykt som arsen (As)		
Bly og dets forbindelser, uttrykt som bly (Pb)		
Krom og dets forbindelser, uttrykt som krom (Cr)		
Kobolt og dets forbindelser, uttrykt som kobolt (Co)	totalt $0,5 \text{ mg/m}^3$	totalt 1 mg/m^3 (*)
Kobber og dets forbindelser, uttrykt som kobber (Cu)		
Mangan og dets forbindelser, uttrykt som mangan (Mn)		
Nikkel og dets forbindelser, uttrykt som nikkel (Ni)		
Vanadium og dets forbindelser, uttrykt som vanadium (V)		

(*) Inntil 1. januar 2007, gjennomsnittsverdier for eksisterende anlegg med driftstillatelse utstedt før 31. desember 1996 som forbrenner bare farlig avfall.

Disse gjennomsnittsverdiene gjelder også tilsvarende utslipp av tungmetaller og deres forbindelser i gass- eller dampform.

d) **Gjennomsnittsverdiene skal måles i løpet av en prøvetakingsperiode på minst 6 timer og høyst 8 timer. Utslippsgrenseverdiene gjelder totalkonsentrasjonen av dioksiner og furaner beregnet ved hjelp av toksisitetskvalifikasjonsfaktor i samsvar med vedlegg I.**

Dioksiner og furaner	$0,1 \text{ ng/m}^3$
----------------------	----------------------

e) **Følgende utslippsgrenseverdier skal ikke overskrides for konsentrasjoner av karbonmonoksid (CO) i røkgassene (utenom driftsstart- og driftsstansperiodene).**

- 50 milligram/m^3 røygass, beregnet som døgngjennomsnittsverdi,
- $150 \text{ milligram/m}^3$ røygass for minst 95 % av alle målinger, beregnet som timinuttersgjennomsnittsverdier, eller 100 mg/m^3 røygass for alle målinger, beregnet som halvtimesgjennomsnittsverdier og målt i løpet av en periode på 24 timer.

Vedkommende myndighet kan gi unntak for avfallsforbrenningsanlegg som bruker virvelsjiktteknologi, forutsatt at det i tillatelsen er fastsatt en grenseverdi for utslipp av karbonmonoksid (CO) på høyst 100 mg/m^3 som halvtimesgjennomsnittsverdi.

f) **Medlemsstatene kan fastsette regler for unntakene fastsatt i dette vedlegg.**

*VEDLEGG VI***Formel for beregning av utslippkonsentrasjonen ved standard oksygenkonsentrasjon**

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = beregnet utslippkonsentrasjon ved standard oksygenkonsentrasjon

E_M = målt utslippkonsentrasjon

O_S = standard oksygenkonsentrasjon

O_M = målt oksygenkonsentrasjon
